

ZGORNJE GORENJSKE

Društvo za cerebralno paralizo

Datum: 24. december 2012

POROČILO O NOVOLETNEM SREČANJU Z OBISKOM DEDKA MRAZA

December je za veliko ljudi najljubši mesec v letu. To je čas pričakovanj, daril, zabave in prijetnih trenutkov, ki jih preživimo s prijatelji in družino. Za večino ljudi čudovit mesec obdarovanja in praznovanj, mesec, ko si vzamemo čas za bližnje, mesec za družino, partnerja in otroke. Ko se sprehajamo po mestu, nas obdaja neka prijetna toplina, vse je okrašeno, slišijo se zvoki prazničnih melodij, ljudje pa so veliko bolj sproščeni in nasmejani kot ponavadi. V mesecu decembru nas vsako leto obiščejo kar trije "dobri" možje. Kako to, da se pojavijo kar vsi trije naenkrat? Po ljudskem običaju Miklavž hodi na predvečer svojega godu s spremstvom, angeli in parkeljni, od hiše do hiše ter pridnim otrokom prinaša darila, porednim pa šibe. Nekaterim darila pusti ponoči na okenski polici ter peharje napolni s suhim sadjem in piškoti. Za sv. Nikolaja je nesporno, da je živel v 4. stoletju. Bil je izredno dobrega srca. Zato so ga v tej njegovi dobroti - vsaj enkrat na leto - želeli posnemati tudi drugi kristjani. Dedek Mraz se je pojavil v času komunističnega režima in sicer z namenom, da bi izpodrinil krščanskega sv. Miklavža. Postavlja pa se vprašanje, kako je nastal Božiček? Začelo se je leta 1809, ko se je Newyorško zgodovinsko združenje odločilo podariti pomen svetega Nikolaja in znova obuditi božična izročila prvih nizozemskih priseljencev. Ko so prišli v Novi svet so opustili običaje v spomin na svetega Nikolaja, a vrzel so hitro zapolnili. V istem letu je pisatelj Washington Irvin objavil satirični oris nizozemske zgodovine New Yorka, ki je vključevala opise dobrodušnega svetega Nikolaja, ki kadi pipo, leti nad drevesnimi krošnjami in se spušča skozi dimnike, da lahko prinaša darila. Zgodba je kmalu postala urbana legenda. Leta 1822 je nastala nadvse priljubljena pesem Clementa Clarka Moora "Obisk svetega Nikolaja". Na podlagi te pesmi je škof dobil krzno, sani in jelenčke, poleg tega se je spremenil datum njegovega prihoda. Na večer pred božičem ... Leta 1931 je debelušni Božiček nastopal v oglasih za kokakolo. Danes ves svet pozna Božička, le redki pa bi v njem prepoznali obraz svetega Nikolaja. Kljub vsemu bi se moral vsak vsaj malo predati pozitivnemu vzdušju, obujati lepe spomine, se veseliti novega leta, poslušati praznične melodije ali se le sprostiti ob poplavi božičnih komedij. Izkoristite vso idilo veselega decembra in vstopite v novo leto z nasmehom na obrazu ter toplino v srcu.

V sredo 19. decembra 2012 smo za naše člane in njihove sorojence v Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah organizirali novoletno srečanje z obiskom Dedka Mraza. Vse navzoče je v kratkem nagovoru pozdravila Jasna Koron ter jim zaželela prijetno novoletno vzdušje in razpoloženje današnjega popoldneva. Zatem je na oder povabila predsednika društva SONČEK Zgornje Gorenjske Jerneja Kocjančiča. V kratkem nagovoru je pozdravil vse navzoče udeležence in jim zaželel prijetno novoletno vzdušje in razpoloženje. Po pozdravnem nagovoru nam je tudi letos priskočila na pomoč prijazna članica Daša Farčnik iz Leo Kluba Brdo Kranj. Naše sodelovanje je že tradicionalno. Navezale so stike z otroško skupino iz Kulturno umetniškega društva Predoslje. Prijetna otroška skupina se je na povabilo Leo Kluba Brdo Kranj takoj odzvala. Prijazni otroci, ki jim ne zmanjka dobre volje, smeha in energije pred in po nastopu so se odlično predstavili z igrico Pepelka. To je klasična pravljica bratov Grimm v malo drugačni preobleki. Minister Poldi si želi, da bi se princ poročil. Toda princ za deklice niti slišati noče. Pravi, da so razvajene smrklje. Zato si raje ogleduje sokole, klepeta o sulicah in mečih, razmišlja o konjskih dirkah. Poldiju z zvijačo le uspe organizirati gala ples, na katerega povabi vse deklice od blizu in daleč. Tudi Jera, Cmera ter njuna mati se zavzeto pripravljajo na ples. Pepelki pa naložijo kup umazanega dela. Toda v dogajanje se vmeša tetka Alojzija. Bo Pepelki kljub vsemu uspelo priti na ples? Bo razvajeni princ opazil neznano lepo deklico? Na oder stopi Poldi in vpraša kje je Princ. Tako sem živčen! Princ! Princ! Le kje tiči ta smrkavec. Oprostite, njegovo kraljevsko veličanstvo. Kje ste? Dušo bom spustil od samega dirkanja. Mulo, kje si? Od jutra do večera tekam za njim. Take bi mu povedal, če ne bi bil tako srčkan. Dovolj je star, da bi se lahko poročil in imel otroke, kakor se za kralja spodobi. A kaj mi na to on odgovori: » Vse punce so malo ... «. Kar naprej mu dopoveduje, da so v našem kraljestvu najlepše in najmilejše, on pa je gluhi in se za dekleta sploh ne meni. Včeraj na trgu je raje klepetal s prodajalcem sokolov in čakal s kovačem o sulicah in mečih ..., krasnih deklet, ki pa so hodila mimo njega in mu mežikala, pa še opazil ni. Mašinca, kako me ta mulo jezi. Obup! Dal bom odpoved, če bo šlo tako naprej. Princ, kje ste? Prihaja! Joj, spametovati ga moram. Mašinca, le kako naj ga pregovorim, da se bo poročil. Služabniki, odprite zaveso! Spoštovani princ, vaše veličanstvo, za trenutek blagorodne naklonjenosti bi prosil. Hvala. Blagorodje, vi ste tako pametni. Princ in Poldi se pogovarjata. Poldi mu pravi: Odločni, silni, močni, junaški ... lepi, če že hočete ... Nato mu Princ odgovori: Bistro povedano. In vam zelo pri srcu. Poldi mu pove, da je sedaj čas, da se poroči. Moj oče vam je na smrtni postelji rekel, da me morate čuvati kot punčico svojega očesa ... moja mati vas je prosila, da mi stojite ob strani ... Princ ugovarja, da ga sedaj hočejo poročiti z neko razvajeno, leno in bogastva željno smrklo? Poldi odvrne, da nima prav. Rad bi, da se poročite z nežno, milo, delovno, ljubečo in lepo deklico, v katero se boste na mah zaljubili. Dragi minister, prosim. Take deklice ni v našem kraljestvu. Dobro veš, da so vse princeze, ki prihajajo na naš dvor, nič drugega kot razvajene smrklje. Zato se ne bom nikoli poročil! Veličanstvo, vsaj enkrat me do konca poslušajte in ne skačite sem ter tja kot kobilica. Odlično zamisel imam. Ne prekinjajte me, če ne bom pozabil ... Kaj sem že hotel ... Aha ... Ne, to ni tisto ... Že vem. Ples! Ples z meči? Ne, s puncami! Osel! Pogovarjata se naprej. Kaj pa konjske dirke? Ples! Kaj pa tek? Trikrat okrog kraljestva. Tista, ki preživi, bo moja. Ples v lepem poletnem večeru, na katerega bodo povabljeni vsa mlada dekleta od blizu in daleč. Tako si jih boste lahko dodobra ogledali in morda ... se zgodi čudež in ... Odgovori, da ... gredo že ob osmih zvečer vse domov ...? Ne! Ampak se noro, slepo, brez razmišljanja in na prvi pogled zaljubite. Nič ne bo iz tega! Obljubim, da greva naslednji dan na lov. Ne bom plesal! Kaj pa, če vam kupim konja in dva sokola iz Arabije? Boš držal besedo, če privolim v ples? Obljubim. Naj bo. Ampak, samo en » gala ples «. To je čudovito, princ. Poldi bo vse uredil. Dvor bo kar sijal od lepote in dekleta se bodo na mah zaljubila v vas. Jaz, Poldi, prisegam, da se bo najpametnejša, najlepša, pridna, poštena, čudovita, krasna, prekrasna ... Ja, mašinca, saj me sploh ne poslušaj. Kam jo je spet pobrisal smrkavec razvajeni. Ojoj, Poldi, Poldi, težki časi, težki časi te čakajo. Kaj pa če se princ sploh ne zaljubi? Kaj zato, samo da je ples. Ples bo, slišite, ples bo! Juhuhu ... Ples bo ... mašinca! Jutro je in dan se prebujajo. Vidimo preprosto kuhinjo, v kateri je ognjišče, v njem viseči lonci, klop. Zagledamo

Pepelko v pepelnato sivi in umazani obleki. Počasi prideta obe sestri Jera in Cmera v spalnih srajcah, močno zaspani, razmršenih las in slabovoljni. Pogovarjata se in Jera pravi: Ti, trapa! Vrni mi moje srajco. Ta srajca je moja in ne tvoja! Nato ji Cmera odgovori: Ne bom ti je dala, dokler mi ne vrneš mojega šala. Smrdulja zoprna! Jaz ne smrdim in tudi ne smrčim, tako kot ti! Ti pa govoriš v spanju! Smrčuhlja zoprna! Kdo pa ponoči kliče mamu na pomoč in na skrivaj sanja o princu na belem konju? Nesramnica pokvarjena. Pepelka ju povabi na zajtrk. Končno. Mislila sem, da ga nikoli ne bo pravi Jera. Tudi Cmera ji reče: Joj, Pepelka, si ti lena in počasna. Za kazen boš pospravila najino sobo in najini postelji. Kajne, draga sestrice, to bo prava kazen zanjo. Vse tri dolgo razpravljajo. Jera misli, da je kazen preblaga. Vendar Pepelka se ne pusti in odločno odgovori, da bosta svojo sobo in postelji pospravili kar sami. Tukaj imata mleko. Sestri se praskata s praskalniki. In nehajta se praskati. Praskava se zato, ker imava bolhe. Dobili pa sva jih od tebe. Pepelka odgovori, da to pa ne! Saj jaz ne spim pri vaju, v toplo zakurjeni sobi in mehki postelji, ampak v pepelu in na trdih tleh. Tam pa ni bolh. Jera in Cmera se do Pepelke ne obnašata lepo prav nasprotno, da ju Pepelka žali tožita mami. Mama obeh sestra, pretirano naličena in okrašena. Želi narediti vtis mladostne ženske. Mačeha sprašuje kaj se je zgodilo, ubogima deklicama? Vaju je Pepelka spet razjezila? Nesramna je in noče naju ubogati. In tako odgovori mačeha Pepelki če ji kaj ukažejo, jih mora ubogati. Zakaj? Ker me tako hočemo! Če bi bil moj oče še živ, tega ne bi dopustil. Tvoj oče? Obljubljaj mi je gradove v oblakih, samo da sem se poročila z njim, in namesto da bi izpolnil obljubo, ti umre. Šleva. Seveda, ker je moral delati od jutra do večera, da bi izpolnil vaše želje. Jaz sem gospa, zato si zaslužim le najboljše in prav tako tudi moji hčerki. Sedaj pa tiho in delat! Očistiti moraš vse lonce v kuhinji in oprati perilo. Gremo! Cmera in Jera sta zadovoljni z mamu, da ji je dobro povedala. Vidve deklici moji, pa se lepo oblecita, kajti nikoli se ne ve, kdaj pridejo snubci za moji lepotički. Joj, jaz sanjam o svojem princu. Predvsem mora biti bogat in lep. Samo bogat! Jaz bi težko živela brez denarja in služinčadi. Jera, kje je moj glavnik? Kje so moje navijalke za lase? Ti si mi jih vzela. Mama, glej jo, kakšna je. Mama, Jera mi nagaja. Mir, dekleti. Pokličita Pepelko, naj vama pomaga. Zakaj bi se sami trudili z oblačenjem, če pa imata Pepelko, da vama služi. Nato se oglasi Poldi in pravi: Hej hoj, hej hoj, me slišite vsi. Važno obvestilo! Poslušajte me vsi! Vse deklice, ki so godne za možitev so vabljene same ali v spremstvu staršev na gala ples na grad. Njegovo veličanstvo, naš prelepi princ, vas vabi na ples. Tista, ki si jo bo na plesu izbral in ki mu bo najbolj všeč, bo postala njegova žena in kraljica. Hej hoj, hej hoj ... Poslušajte me vsi, gala ples bo čez tri dni. Mačeha ga vpraša: Spoštovani gospod minister, moje globoko spoštovanje. Se res princ ženi? Tako je, čez tri dni, ob polni luni, bo slavnostni ples. Jaz imam dve hčeri, ki sta godni za možitev in tudi sama sem še zelo mlada. Mladi ste še? Tako je. Iz mladostne raztresenosti sem pozabila šteti svoja leta. Tako, da sploh ne vem, koliko sem stara. In koliko sta hčerki stari? Sedemnajst, malo mlajši od mene. Joj, če vam povem, da nas imajo ljudje za sestre. Gospa, spustite mojo roko, saj se ne ženim jaz, ampak naš princ. Oprostite, spoštovani Poldi. Moje ime je Leopold, minister Leopold! Ojoj, seveda. Ampak jaz vam bom rekla kar Poldi. Hčerki moji, hitro sem. Vesela novica. Vaša mati se bo poročila ... Hotela sem reči ... Cmera in Jera vprašata: A ima veliko denarja? Gospod bo naš novi bogati očka. To bo naš novi bogati očka! Princ se ženi, ne jaz! Z našo mamu? Ne! Ampak s tisto deklico, v katero se bo na plesu zaljubil. Tista bo postala njegova žena in kraljica. Mačeha odgovori, da je to hotela povedati tudi sama. Vse tri smo povabljene in princ se bo že znal prav odločiti. Jera pravi, da je ona prava, Cmera pa, da je najlepša. Mačeha odvrne, da je modrost pri ženski najvažnejša lastnost. In ena od njih bo postala kraljica ... Ampak Poldija zanima, če ne živi tukaj še ena deklica, ki jo kličejo Pepelka? Mačeha krikne kaj, tista umazanka, ha, ha, ha ... Oglasita se še ostali dve tista razcapanka ... ha ... ha ..., prava paconka. Ampak Poldi se ne da. Pravijo, da je lepa. Na hitro mu odgovorijo vse tri, da e to laž. Poldi pa še vedno vztraja, da je dobrega srca in pridnih rok. Te tri so čisto nore. Cmera želi hitro pregledati omare z oblekami. Jera pa odvrne, da jim bo Pepelka morala sešiti nova oblačila. Mačeha se domisli, da gredo sedaj počivat in vsak dan zgodaj spat, da bomo lepe, najlepše in da nas bo princ opazil. Vse tri pravijo Pepelki, da gredo na ples, na ples ... Umazanka, ha, ha, ha...! In z njimi bi šla rada

tudi Pepelka. Princ odgovori ne, ne, ne in ne! In Poldi nadaljuje moj princ, vsa dežela, kaj dežela, svet ve za naš ples. Vse lepotice bodo od veselja kar priskakljale na naš grad. Oh, kakšen dolgčas bo to. Tudi princesa iz Arabije bo prišla. Tista razvajenka, dolgčas. Na kameli. Dolgčas! Verjetno bo zamudila. A na kameli? Videl bom pravo kamelo. Opa, to bo zanimivo. Mašince, vsaj nekaj mu je všeč. In Princ pravi, da še nikoli ni jahal kamele. Nič lažjega. Ukazal bom naj pripeljejo ducat kamel. Naj bo tako, drugače bo silen dolgčas. Oj, streči temu razvajencu je res hudo. Mašince, sem živčen! A kamele, ne? Ja, kamele! Jutro na dan gala plesa mačeha vpraša Pepelko, če je zlikala njeno obleko? Seveda sem. Cmera pa vso noč ni zatisnila očesa. Tako je vznemirjena. Pepelko vpraša, če ji je zloščila in namazala njene čevlje? Jera je od same zmedenosti spala pod posteljo namesto v njej. Vpraša Pepelko, ali ji je zakrpala njene nogavičke? Seveda sem jih. Mačeha govori, da je današnji dan velik dan, za njihovo družino. Kajti ena izmed njih bo postala kraljica. Juhuhu. A če vama ne uspe, ne bodita žalostni, kajti mladi sta še in imata čas. Jaz pa bom za vaju dobro skrbela, ko bom ... Hočem reči ... postala ... aaaah! In pogovarjajo se katera bo postala kraljica. Pepelka se je odločila, da gre tudi ona na ples. Vse tri se začnejo porogljivo smejati. Saj nimaš obleke ... in ne obutve. Taka vendar ne moreš na grad. Mačeha pomežikne dekletoma, ker ima nekaj za bregom. Važno pismo sem dobila, nimam ga pri sebi, da bi ga pokazala, a je pomembno. Kaj bo tako hudega? Kaj tako pomembnega? Na glas bom povedala, kaj piše v njem. Piše ... da Pepelka ni zaželena! Zakaj nisem zaželena? Izvedeli so, da nimaš primerne obleke, da si umazana od saj in bosonoga, saj razumeš, da taka ne moreš na ples. In Pepelka odgovori, da nič ne razume! Mačeha jo dobro razume, toda nič ne more pomagati. Uboga deklica. Žal, ukaz je ukaz. Doma boš ostala. Uboga revica. Se boš v kiklo jokala, prav ti je, prav ti je ... Šlik, šlak, prav ti je, prav ti je! Ubogi otrok. Pepelka bo pač ostala Pepelka. Vendar Pepelka dobro ve, da princ ni tako neumen. Vse skupaj ste si izmislile. Pepelka vzame metlo in ju tepe. Mačeha okara Pepelko in pozove dekleti, da gredo, čas teče in mudi se! Pepelka sedi na ognjišču žalostna. Do Pepelke pride Alojzija in jo pozdravi in se ji dobrodušno nasmeji. Povedala ti bom. Samo najprej moram sedemkrat kihniti, potem bom ... aaačih ... lažje govorila. Zakaj pa kihate? Zato ker nabiram zelišča. Njihov vonj mi pove, ali so zdravilna ali strupena. Če naletim na strupeno, pričnem takoj ki... aaačihati. Tako, sedaj bo mir. Malo prej sem videla tvojo mačeho in sestri. Bili sta zelo jezni, ker si ju namazala s pepelom. Smejali sta se mi in sta dobili, kar jima gre. Kaj me gledaš, tetka? Ali je prav, da se človeku v nesreči posmehujemo? Alojzija mi je ime. Seveda ni prav. Vse dni delam in garam za njih, ker same ne znajo. Si pač dobrega srca, Pepelka in to ni nič slabega. Od kod veste za moje ime? Jaz vse vidim in vse vem. Zanimiva gospa ste. Malce hudomušni, kajne? Hudomušna in nagajiva. Najraje pa nabiram zdravilne zeli in pomagam ljudem v stiski. Meni ne morete pomagati. Šešiti bi morala dve obleki do večera, a se bojim, da mi to ne bo uspelo. Nič se še ne ve. Človek mora verjeti v svojo srečo. Iz hiše se zaslišijo klici sestra in mame. Pepelka, Pepelka, takoj sem! Najpametneje bo, da se vrneš. Če me boš potrebovala, samo pomisli name in prišla bom. Pepelka se napoti proti hiši. Alojzija pravi čibili bibili bi, vsaka naj sestra obleko dobi! Mačeha vpraša, če je sešila obleki za njuni hčerki? Ne še. Nisi sešila oblek za moji hčerkici! Prav. Za kazen ne greš na ples! Kako sta lepi ... Obleki mislim. Na koncu bosta mali pošasti še lepši kot jaz. To ne bi bilo ravno pametno. Punčki moji, kako sta lepi. Kdo vama je pa sešil ti obleki? Ti vendar. Trapa! Pozabila je, da smo ji ukazali sešiti obleki za naju. Trapa! Da, da, prav imata. To mora biti čudež. Dekleti, ne pozabita na pričesko. Joj, bomo lepe. Nihče se vam ne bo mogel upreti. Pepelka vpraša, če gre lahko sedaj na ples? No, res je, da si bila pridna. Toda, na ples boš lahko šla šele potem, ko boš pobrala ves fižol iz pepela. Ha, ha, ha, pojdimo na ples, dekleti. Razcapanka ima dela do jutra. Zlobe zlobne. Nikoli mi ne bo uspelo priti na ples. Pač nimam sreče. In zajoka. Prikaže se Alojzija in pravi: ojoj, ojoj, ojoj, kako smo žalostni. Kje je tista junaška punca, ki jo poznam? Od kod pa ti? Iz dimnika, če verjameš. Aaačih, koliko saj je v tem dimniku. Na, prinesla sem ti vrečo fižola, tistega, ki ga je tvoja mačeha vrgla v pepel. Nemogoče! Fižol mora biti še vedno ... Res je, niti enega samega fižolčka ni več v pepelu. V daljavi se zaslišijo mačeha in sestri, ki se vračajo. Alojzija odide. Ti pa le korajžno, mala moja. Gremo, dekleti! Sta se končno že našminkali? Pobrala

sem ves fižol iz pepela. Lahko sedaj grem? Kaj? Kaj si rekla? Pokaži vrečo! Gleda v vrečo in v pepel. Sedaj prideta tudi sestri in vse tri začudeno strmijo druga v drugo in v fižol. Ojoj, groza, res je. Ne more z nami, ker nima obleke. Mislila sem, da bi si sposodila eno od vajinih starih oblek. Si zmešana! Sama si jo sešij. Moje ne dobiš! Ko si boš sešila obleko, pa lahko prideš za nami. Nikoli ji ne bo uspelo. Hi, hi, hi. Plesa bo že zdavnaj konec. Hu, hu, hu. Mačeha in hčeri odidejo. Hudobe hudobne! Kje naj sedaj dobim dovolj blaga in sukanca? Kje nove čevlje? Kje? Nikoli mi ne bo uspelo priti na ples. Tetka! Tetka Alojzija bi mi lahko pomagala. Tetka Alojzija, tetka Alojzija! Aaačih, sem že tukaj. Kaj bo hudega, da se tako mudi, Pepelka? Povej mi, kaj naj naredim. Ne smem na ples, ker nimam nove obleke. Plesa bo prej konec, preden jo sešijem. Ojoj, joj, joj ... Kako smo hudi. Šla boš na ples v novi obleki, v zlati kočiji in v spremstvu najiminitnejše služinčadi. Zakaj se norčuješ iz mene? Pojdi na vrt in mi prinesi na dvorišče največjo bučo. Bučo? Kaj ti bo buča? Le ubogaj, jaz medtem poskrbim za služinčad. Pepelka odide, a Alojzija iz koša vzame majhno vrečico in se zagleda vanjo. Tako, miške moje, dolgo časa ste spale v tej vreči, sedaj pa bo treba na delo. Tukaj boste lepo počakale. Hvala ti. Vem, da bi mi rada pomagala, toda brez obleke ... Tiho, otrok moj. Obleka je že tu. Kje? V mojem košu. Le pogumno sezi vanj, no, no, no. Ne, ne, to ne more biti res? Res je. Res je, res, joj, kako te imam rada. Ti si najboljša tetka. Ti si najboljša tetka na svetu. Takoj jo oblečem. Ni časa in ne moti me. Potrebujeva še ... aha, še dve črepinji za čeveljčka! Košek sem, košek tja, mešaj, mešaj sem ter tja. Naj dobro se zgodi in Pepelko razveseli! Joj, kako rada bi se že oblekla. Tako. Tukaj imaš nakit, steklena čeveljčka. Sedaj pa buča. Čibili bibili bi, kočija s konji naj stoji. To je ... Ne ..., to ni ... Pa je ... Čudež. Tetka, ti si ... Pohiti, Pepelka, ura je pozna in zapomni si, ob polnoči bodo vsi uroki izginili. Kočija bo buča, konji bodo miši in ti spet razcapanka. Zato moraš biti doma pred polnočjo. Obljubi! Pred polnočjo. Obljubim! Brez skrbi, pred polnočjo bom doma. Eno samo garanje s temi otroki, oh ja. Grad zažari v luči. Pojavijo se mačeha in sestri. Skoraj plazijo se po grajskem dvorišču in gledajo proti grajskim durim. Počasi se približujejo stopnicam. Mačeha pravi dekletom, da so tam. Joj, mami, je lepo. Pohodila si me, neroda. Ti pa mene. Neroda nerodna, ti že nisi za princa. Poldi, takoj sem! Same kure si mi pripeljal. In tista arabska princesa, kar naprej samo » ahlan vasahlan «. Prej bi razumel njeno kamelo kot njo. Dolgčas. Večera še ni konec, veličanstvo. Princ prihaja. Same dolgočasne kure! Kure kuraste, gosi! A boš tiho, mulc! Veličanstvo. Poldi, Poldi je z njim. Ojej, je lep ..., mislim princ. Sem gre! Ojoj! Polulala se ... Pokleknila, nerodi, hi, hi ... Ojoj, tudi te tri so prišle. Kdo so te pošasti, Poldi? Hiti predstavljati dame. Veličanstvo, dovolite mi, da vam predstavim gospodični, Jera in Cmera. Au! To je Mačeha. Vaša? Ja, Mačeha! Aha, ne moja mačeha, samo Mačeha! Obe imata mamó ... in to je ta Mačeha ... Mačeha kot Mačeha! Kaj sploh govorim? Le naprej moje dame, postrezite si z jedačo in pijačo. Hvala. No, gremo, gremo! Odidejo na ples. Takoj se pojavi Poldi. Kaj so žlobudrale? Vsi pričakujejo, da odprete ples in prvi zaplešete. Vse deklice že tako globoko dihajo. Pridite! Prihaja njegovo veličanstvo, naš princ. Na, mašince ..., tri so že padle v nezavest. Mašince, ta današnja mularija. Princ. Princ in Poldi hočeta oditi v plesno dvorano in zaslišita prihajanje kočije. Je ali ni, je, je! Še zadnja kočija. Upam, da bo za našega princa kaj zanimivega ... ojoj, ta pa, to pa ... Princ, princ, moj princ. Stoji kot začaran in gleda v smeri proti kočiji. Poldi, kaj je bilo ... in zagleda Pepelko. Poldi šepeta princu in sploh ne opazi, da ga ta ne posluša. A ni lepa? Ta je pa res lepa ... Vsaj meni se zdi lepa ... Princ, me slišite! Kdo si? Kako ti je ime? Kaj vam mar moje ime. Če vam ga povem, vam morda ne bo všeč. Všeč mi je! Jaz nisem nič slišal. Od kod prihajaš? Kje živiš? Kaj delaš? Zakaj te že prej nisem srečal? Ojej, preveč govorim. Zakaj bi vam povedala, uganite sami. Mašince, je luškana in navihana. Jeri je notri postalo tako soparno. Te smrklje dihajo kot ... Ojej, kap me bo. Mačeha! Cmera! Hitro sem! Kap me bo! Vidiš ga, lumpa! Vse čakajo, da pride na plesišče, on pa tukaj na dvorišču pleše z neko ... Mejduš, ta je pa lepa. Kje je dobila to obleko? Mene še pogledal ni. Mene tudi ne. Za modrost nima posluha, ta negodnež. Tukaj pa z neko smrklo ... Tako znana se mi zdi! Kot da sem jo že nekje videla, mrho. Nekaj moramo storiti, drugače nam ga bo prevzela. Kaj pa te tri pošasti naklepajo? Da mi ne bodo zmešale štren. Alo, gremo nazaj v dvorano. Na svež zrak smo prišle. Dekleti,

priklonita se princu. Poldi jim poskuša to preprečiti, vendar jih vedno dobi od jeznih žensk. Princ pravi Pepelki, da bosta plesala vso noč in ves dan in noč in dan ... Počasi, moj princ. Niste mi odgovorili. Bi vam bila vseč tudi, če bi bila revna, razcapana, navadna preprosta deklica? Ja! Tudi! Take so mi najbolj všeč! Vsi otrpnejo, le Pepelka ne. Pepelka, ne pozabi, da moraš biti pred polnočjo doma. Ne bom in hvala, tetka. Kaj je rekla? Ojoj, nič, kar tako, nič! Na ples, kaj še čakamo. Hitro! Ostale tri se pogovarjajo med seboj, če bo celo noč plesal samo z njo, ker se za njih ne zmeni. Ura prične biti dvanajsto in Pepelka priteče ven. Kako sem mogla pozabiti? Zbogom, moj princ. Ne smeš me videti v mojih capah. Steče in izgubi čeveljček. Moj čeveljček. Se obrne, da bi ga pobrala, a jo udarci ure, ki odštevajo dvanajsto, prisilijo, da steče iz gradu in pusti čeveljček na stopnicah. Takoj za njo prideta minister in princ. Kar izginila je! Moramo jo najti. Tudi kočije ni več! Vse se je zgodilo tako hitro, mašince, res čudno. Čeveljček! Ne more biti daleč. Poldi, skoči, poiščiva jo. Pojavijo se vse tri. Skoraj zapojejo od sreče. Šla je. In princ je sedaj naš. Pregovarjajo se od katere bo sedaj. Princ se pojavi na odru. Čeveljček imam in ta mi bo pokazal pot do moje princese. Poldi! Da, veličanstvo? Jutri mora vsako dekle, ki je bilo nocoj na plesu, pomeriti ta čeveljček. Tista, ki ji bo čeveljček prav, bo postala moja žena in kraljica. To je ukaz! Ukaz! Končno se je zaljubil! Ukaz! Pepelka šiva. Ostale tri godrnjajo, kot po naporni noči. Pepelka vpraša ostale tri kako je bilo na plesu? Tiho! Ste osvojile princa? Molči! Priložnost je šla po vodi. Kje je dobila tisto lepo obleko? Mene še pogledal ni! To mora biti kakšna bogata princesa. Joj, kako mora biti bogat šele njen oče. Mogoče je pa vdovec. Nikoli ne bo moj. Nikoli ne bom kraljica. Nikoli bogata. Nikoli, nikoli, kaj pa jaz vem, kaj vse ne bom nikoli! Nič še ni izgubljeno. Kaj nista slišali, da princ ne ve, od kod in kdo je bila njegova plesalka. Ima samo njen čeveljček. Tako ima možnost še vsako dekle, da postane kraljica, le obuti ga mora. Kajti ukaz je dan: » Tista, ki bo obula čeveljček, bo prinčeva izbranka in kraljica. « Zato dekleti se hitro oblecita, kajti Poldi in Princ bosta lahko kaj kmalu potrkala na vrata. Ni še do konca povedala, se že slišita trkanje in glas ministra. Bom jaz pogledala. Tu sta! Ojoj, polulala se bom ... Kam greš? Joj, tu sta. Joj, kako je lep. Bom lahko še jaz pomerila čeveljček? Nikakor! Lahko se ji še posreči, nemarnici. Pojdi v pepel, kamor spadaš. V ognjišče. In glej, da se ne prikažeš ven. V imenu njegovega veličanstva, odprite vrata! Vstopite, vrata so odprta. Poldi in princ vstopita, vse tri se priklanjajo. Cmera pravi, da je bila ona in če se jo spomni? Vas se spomnim. Vi že niste bili. Pa sem, bilo je bolj temno. Najbrž ste me zamenjali za katero drugo. V resnici sem bila jaz. Moja sestra se samo šali. Po naravi je malo prismuknjena, tako da ne ve, kaj govori, ubožica. Tudi vi niste bili. Veste, ona škili in ponavadi sploh ne ve, s kom pleše, kaj šele govori. Poldi poskuša prodreti med ženske in princa, vendar mu ne uspe. Lahko ... Priznam, priznam, jaz sem bila. Priznala sem in sedaj sem vaša. Gremo! Najprej boste vse tri poskusile obuti ta čevelj! Poskuša obuti čeveljček, Cmeri ne uspe, zato plane v jok. Jaz sem prava pravi Jera in poskusi. Ne uspe ji in na koncu tudi ona plane v jok. Mačeha pravi, da njena nožica bo zagotovo ... Vi ne pridete v poštev. Mačeha je užaljena. Kaj nimate še ene deklice? Imamo. Ona že ni prava! Sicer je pa sploh ni v hiši. Izginila je bog si vedi kam. Morate jo najti! To je ukaz! Ni je, ni ... Odšla je v druge kraje. Na konec sveta. Potem pa pojdiva, veličanstvo. Ste prepričani, da je ni? Vse tri kimajo. Nenadoma se prikaže Alojzija ob kaminu. Sprememba svetlobe in vsi otrpnejo. Kaj naj storim, tetka? Alojzija razmišlja. Pepelka kihne. Na, poglej si jo, kako se znajde, aaaačih. Grem! In Pepelka ponovno kihne. Kaj je bilo to? Veter. Aaačih! Še nekdo je tukaj. Miši. Sova je v dimniku. Poldi hoče do kamina, pa ga poskušajo ovirati in preprečiti, a nazadnje le potegne ven Pepelko. Oho, glej, glej, nobena miš ali sova, ampak nekaj človeku podobnega. Vidim, da ni šla v nobene druge kraje ali na konec sveta. Kako ti je ime? Pepelka mi je ime. Pomeri čeveljček! Prav ji je, veličanstvo. To ni mogoče. Grda pomota. Mala goljufa. Tiho, srake! Mašince, a si res prava? Brez besed privleče iz ognjišča še drugi čeveljček, prava je, veličanstvo. Ti si bila! Vem, da si prava. Obleke nima in ne nakita. Sedaj ko veš, da sem revna in uboga, ali sem ti še všeč? Še bolj. Juhu, prava je! Kaj buljite, kure? To ni mogoče. Alojzija vse začara, da otrpnejo. Tako sta živela dolgo in srečno do konca svojih dni.

Našemu povabilu so se odzvali tudi Franci Rebernik, Marjana Komel in Melita Jelen, ki so nam zaigrali in zapeli prelepe melodije. Sledil je vrhunec današnjega dne, katerega so se najbolj veselili otroci. Kljub obilici dela, ki ga ima v teh dneh je na oder prišel stari dobri Dedek Mraz. Vse navzoče otroke je prav lepo pozdravil. Skupaj so zapeli pesmico, razdelil jim je darila potem pa odšel naprej, kajti na današnji dan je imel še veliko dela, saj so ga nestrpnno pričakovali še drugi otroci. Zaključek smo popestrili s pogostitvijo ob pristnem prazničnem klepetu.

Cilj letošnje obdaritve je otrokom s posebnimi potrebami ter njihovim sorojencem (sestre, bratje), omogočiti obdaritev z druženjem in spoznavanjem med seboj, pričarati praznično vzdušje ter spodbujati občutek za tradicijo.

Zahvaljujemo se vsem donatorjem, ki so pomagali pri izvedbi letošnjega srečanja z obiskom Dedka Mraza s finančnimi in materialnimi donacijami, da smo lahko z njihovo pomočjo osebam s posebnimi potrebami pričarali nepozabno praznično vzdušje z obdaritvijo tudi v teh težkih časih s katerimi se spopada cel svet in z njim tudi naša država, kajti spoznali smo, da obstajajo še ljudje, ki jim ni vseeno za sočloveka in so pripravljeni pomagati v stiski.

Starši, otroci s posebnimi potrebami in njihovi sorojenci so bili navdušeni in upajo, da se prihodnje leto ponovno vidimo.

Pripravila:
Vanda Hrovatin

predsednik
Jernej Kocjančič

Društvo SONČEK ZGORNJE GORENJSKE je vpisan v register društev, ki ga vodi Upravna enota Jesenice / zaporedna številka: 168 / matična številka: 1173162 / šifra dejavnosti: 94.991 / davčna številka : 52760545 / e-pošta: soncek@telesat.si naslov: Cesta maršala Tita 65 Jesenice 4271 / telefon : 051 604 - 789 / TR.R:03186-1000368041 / Odločba MDDSZ o vpisu v register invalidskih organizacij številka : IO - 017 / 01 /